

LXXXII

sufficiat. In libello que d gra z libero ar-
bitrio scpti diuersa fortassis d imagine z
silitudie disputata legunt. s. (vt arbitroz) n
aduersa. Legisti illa. ista audisti. qna ma-
gis pbanda: vno iudicio derelinq. Vel si
qd meli? vtriusq sapiis. in h gaudeo z gau-
debo. At q quod illa se habeat. tria qde in
psentiaz pcpua comedata tenet. simpli-
citate. immortalitate. libertate. Et h vob li-
qdo apparere ia arbitroz aiam p igenita-
atqz igenua silitudine q i his tam eximie
elaret. no puat cu vbo hre affinitate spso
ecclie ihu ppo dno nro q est sup oia deus
bndictus in secula Amē.

Sermo. lxxxii.

Quid vobis vi-

det. possum? ne ia regredi ad et-
ponedi ordine vn digressi sum?
qz pz ppinqtas sibi z aie. p q vtrqz demō-
strada digressio ipa facta est. Possem? vt
mibi videat. nisi paz qd dubietat i his q
dicta sūt ad huc residere sentire. Nil fura-
ri volo. Nō libet ptereo qd vob vtile pu-
te. Et quō id audeat d his pserim q vob
accipio. Scio hoies aliqd aliqn iterloqn
dū er his q suggererat ip sū n infideli-
mū? nū fideri aio retetante z refuāt sibi:
vt hfer qd diceret denuo tractatur. z ecce
vot ad eu. vt qde ei visū ē. Donec istō tene-
bis. aliō n accipies. Quid si retinuisz nō
puidēdo sue iopie. s. fractis pfectibz inui-
dēdo. nōne merito z hōm qd videbatur
hfe: auferret ab eo? Qd qdē lōge a suo
vfo sp faciat. nūc sp fec. Sic mibi ingi-
ter abū dare dignet fons ille indeficēs sa-
piētie salutar. quō sine iuidia vob comu-
nicauit z refudi qd qd mibi insūdere hacte-
nus digt? ē ipse. Siego vos fraudo. a q
iā nō verear ipe fraudari? Ne a dō qdem.
Et itaqz i his q dicta sūt aliqd qd vt ve-
teoz ego offendiculū dare qat si nō plane-
tur. Et ni falloz sūt de hic stātibz qbz iam
serupulū mouit qd dicere volo. Trina il-
la sibi silitudo quā aie assignauim? imo
q insignita aduertim? recolis. ne qz etiā i
sepabilit inesse illi visa fuerit nob? Id qd
de videat aliqbz scpturaz testimonijs ob-
uiare. vt sibi gra. ē illd i ps. Nō cū i hono-
re estz nō intellexit: cōpar? ē iumēs insipie-
tibz: z silis fact? ē ill. Et itē illd. Durauit
rūt glam suā i silitudine vituli comedētz

fenū. s. z qd apre dictū ē i psona di. existit
masti iniq qz ero tui silis. z pleraqz alia q
silitudine dei hoiep? pctm deletā cōcor-
dit asseuerare videt. Quid s dicem? ad h
Tria illa i dō mime eē. z sic alia qreda i q
b silitudine assignem? aut eē qdē in deo:
s. nō in aia. z nec sic qdē in his silitudine i-
uenir. aut esset i aia: s. posse etiā nō iesse. ac
p h nō inseparabilia eē: Absit. Et i deoz in
aia sūt z sp insunt. nec ē qd nos aliqd ho-
rū dixisse peniteat. ita totū subnūcū ē idu-
bitata z absolutissima firare. S. qd scri-
ptura loqē de silitudine factā. nō qz silitudo
ista dleta sit: loqē. s. qz alia supducta. Nō
plane aia natiuā se exuit formā. s. supidu-
it pegrinā. Illa addita: nō ista pdita ē. et q
supuenit: obscurare igenitā potuit: s. nō ex-
terminare. Deniqz obscuratū ē insipies cor
illoz: aplo ait. Et ppha. Quō obscuratū
est anz: mutat? ē color optim? Obscura-
tū anz plāgit. s. anz tū mutatū colore op-
timū. s. nō fundamētū color? euulū. Da-
net i fundamēto p sūs incōcussa simplici-
tas. s. mime appet: duplicitate opta bna/
ne dolositas. silitūōis. hypocrisis. Quā i
cōgrue simplicitati duplicitas admiscet.
qz idigne tū fundamēto tal? structura mit-
tit. Mōi sibi sicutā serpens idurat: cū se
vt decipet siliariū exhibebat. simulabat
amicū. Mōi qz seducti ab eo padisi iō-
le iduerāt sibi: cū pudēdā iā nuditatez re-
gere conaret: z ymbra frō dosi ligni z fron-
diū succincto: ijs z s. bis excusato: ijs. qz
late extit z deinceps oēm posteritate he-
reditariū hypocris? vit? infec. Quā dabū
d filijs adā. qd ē: nō dico vlt. s. vlt? pa-
tiat videri: S. pferat nihilomin? i oi
aia cū origiali duplicitate general? simpli-
citas. vt d collatōe p fuso augeat? Perseue-
rat eq? immortalitas. s. fusca z tetra: irruēte
tenebrosa corporee mortz caligie. Nā z si nō
puat vita vite. tū bñficiū suo corpi iā nō
suffic? vēdicare. Quid qz ne suā qdē spūa
lē dūtaxat vitā retinet sibi. Aia nepe q pec-
cauerit ipa morietur. Nōne morte ista du-
plici icursante. illa qliscunqz immortalitas
quā retetatur: tenebrosa fact? reddat? z misella
Adde qz appetētia frenoz qdē oia ad i-
teritū sūrdetatur tenebras. ita vt i aia sic vi-
uētē nil a pre aliq nisi pallida facies z ima-
go qdā mortz appere cernat. Cur nō ei q
imortal? est. silitū sibi immortalia appetit et